

Chương 600: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (15) - Bí Ẩn Của Những Ngôi Mộ

(Số từ: 3385)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:21 PM 28/10/2023

—Bình minh, ngày 3 tháng 12.

Hiện trường vụ trộm tại Lăng mộ Thánh nhân của Thánh Hiệp Sĩ được phát hiện.

—Cùng ngày 3 tháng 12, vào buổi tối.

Các hoạt động đáng ngờ, dường như là một vụ trộm mộ đã được phát hiện tại Nghĩa trang Quốc gia. Kể từ đó, việc kiểm soát ra vào tại đó đã được tăng cường để đề phòng những kẻ trộm mộ.

Không thể nói rằng hai sự việc hoàn toàn không liên quan đến nhau, nhưng ngày trùng nhau có vẻ quá đáng ngờ.

Nếu đó là công việc của cùng một thủ phạm, liệu nỗ lực của chúng tại Nghĩa trang Quốc gia có phải là một thất bại?

"Vì vậy, đó là nơi chúng ta vừa đi."

"Đúng vậy."

4 người họ rời văn phòng quản lý và quay trở lại nghĩa trang.

Nhưng lần này, họ không hướng đến ngôi mộ của Asher.

Sau khi xác nhận vị trí ngôi mộ nơi xảy ra vụ trộm mộ với giám đốc, họ lên đường tới đó.

Giám đốc đề nghị đích thân hướng dẫn họ, nhưng Ellen từ chối.

Họ phải tự mình nhìn thấy mọi thứ.

Tất nhiên, với tuyết rơi và thời gian trôi qua kể từ khi vụ việc xảy ra, không chắc họ có thể phát hiện được gì khi đến đó.

Nhưng, vì họ đã phát hiện ra điều gì đó trong Lăng mộ dưới lòng đất của các Thánh Hiệp Sĩ, họ nghĩ rằng họ có thể phát hiện được điều gì đó bằng cách tự mình kiểm tra.

"Cái quái gì vậy... Chuyện gì đã xảy ra vậy?"

Đầu Ludwig như sắp nổ tung vì sự phức tạp của vụ án đã thay đổi chóng mặt và hướng đi của nó.

"Dù chuyện gì đã xảy ra, có một điều chắc chắn."

Heinrich cắn môi nói.

"Tôi đã nghĩ đó là những lời lừa nhảm điên rồ của một kẻ điên, nhưng hóa ra không phải vậy."

Heinrich lẩm bẩm, với một chút tự giễu, như muốn tự tát mình vì đã phớt lờ những gì Dettomolian vừa nói.

"Không chỉ có một điểm chung, mà là hai."

Louise lặng lẽ nhìn quanh Nghĩa trang Quốc gia phủ đầy tuyết và nói.

"Hai, cô nói sao?"

Đáp lại câu hỏi của Ellen, Louise trả lời ngắn gọn.

"Nghĩa trang."

Họ đã rời văn phòng quản lý và đang đi bộ một đoạn khá xa để vào nơi an nghỉ của các anh hùng liệt sĩ.

"Nơi chôn cất những người có sức mạnh phi thường."

Điểm chung là nghĩa trang.

Ngoài ra, còn có một điểm chung khác: những cá nhân được chọn đã được chôn cất ở đó.

Khi chỉ có một hiện trường vụ án, tất cả các vấn đề bắt nguồn từ hiện trường đó phải được xem xét.

Nhưng bây giờ một cảnh khác đã được thêm vào, giao điểm giữa hai cảnh phải được xem xét.

Những manh mối có nhiều khả năng là những manh mối chung cho cả hai cảnh.

Louise thở ra một hơi trắng và khẽ thì thầm.

"Nếu chúng cũng cố gắng tạo ra Undead ở đây, và điều tương tự xảy ra ở cả hai nơi... Điều này sẽ không xảy ra do mong muốn trả thù hay hận thù đối với Ngũ Đại Thần Giáo."

Khi Lãng mộ dưới lòng đất của các Thánh Hiệp Sĩ là hiện trường vụ án, người ta phải xem xét rằng vụ việc có thể được gây ra bởi sự tức giận đối với các Thánh Hiệp Sĩ hoặc Ngũ Đại Thần Giáo. Bản thân việc mạo phạm biến hài cốt của các Thánh nhân thành Undead có thể là một hành động trả thù.

Tuy nhiên, bối cảnh bổ sung là Nghĩa trang Quốc gia, nơi không liên quan nhiều đến các Thánh Hiệp Sĩ.

Trong trường hợp đó, động cơ không phải là trả thù.

Và điểm giao nhau.

—Lãng mộ Thánh nhân sở hữu sức mạnh phi thường trong suốt cuộc đời của họ.

—Nghĩa trang Quốc gia, nơi chôn cất những người có công trong Chiến Tranh Nhân Ma hoặc sau Thảm Hoạ Cổng.

Điểm chung là nơi an nghỉ của những kẻ có sức mạnh.

"Bỏ qua tất cả những lý do khác, nếu điều tương tự được thực hiện ở đây, động cơ của bọn tội phạm sẽ đơn giản đến kinh ngạc."

"...Tôi hiểu rồi."

Ellen dường như hiểu những gì Louise muốn nói ngay cả trước khi cô ấy nói hết câu, gật đầu trong khi Louise khẽ thì thầm.

Khi có quá nhiều manh mối, một vụ án trở nên khó hiểu.

Tuy nhiên, một khi bạn tìm thấy điểm tương đồng giữa các manh mối, quá trình suy luận sẽ trở nên dễ dàng hơn.

Thông qua những mối liên hệ ngày càng mờ hồ giữa vụ án và manh mối, họ dần tiến gần hơn đến sự thật.

"Có lẽ, chúng chỉ cần những Undead mạnh mẽ."

Những biểu hiện của sự tức giận, trả thù và thù hận đều mất đi sức mạnh của chúng như những manh mối.

Trong một khoảnh khắc, hướng suy luận của họ bị lạc giữa những mối quan hệ phức tạp và vô số thể lực liên quan.

Chắc chắn rằng những tên tội phạm đã có mặt tại hiện trường, và nếu ý định của chúng khớp với những sự kiện trong thế giới ngầm của Thánh Hiệp Sĩ Đoàn, thì sự thật sẽ trở nên rõ ràng hơn.

Undead không phải là một phương tiện, mà là một mục tiêu.

Chúng cần Undead.

Một Undead mạnh mẽ.

Do đó, bọn tội phạm có thể có một ý định rất đơn giản: tìm ra ngôi mộ nơi chôn cất những người mạnh mẽ.

Louise von Schwarz đưa ra nhận định của mình.

Trước một dãy mộ không giống bất kỳ ngôi mộ nào khác, Ellen dừng lại.

"Đây chính là nó."

Trong số những ngôi mộ gần đó, có tổng cộng 5 ngôi mộ bị nghi ngờ là mục tiêu để trộm mộ. Cỗ bao phủ các ngôi mộ đã bị lật ngược, dẫn đến giả định này, nhưng kết luận vào thời điểm đó là một vụ cướp thực sự đã không diễn ra. Ban quản lý nghĩa trang không có lựa chọn nào khác ngoài việc tăng cường kiểm soát việc tiếp cận của họ dựa trên giả định rằng một nỗ lực như vậy đã xảy ra, cho dù các ngôi mộ có bị cướp hay không.

Đó là một Nghĩa trang Quốc gia nơi chôn cất các anh hùng chiến tranh.

Mặc dù vô số về số lượng, nhưng mỗi cái đều là mộ của một anh hùng. Đương nhiên, nếu chỉ cần một ngôi mộ bị cướp, người đứng đầu nghĩa trang và tất cả các bên liên quan sẽ phải đối mặt với hậu quả nặng nề.

Tất nhiên, bằng mắt thường không thể biết liệu một vụ cướp có xảy ra hay không. Các bia mộ và mặt đất đã bị chôn vùi trong tuyết.

Ellen nhìn quanh.

Do thời tiết, có rất ít du khách.

"Nơi này không đáng chú ý lắm."

"Thật vậy, nó không phải là."

Khu vực này nằm khuất trong một góc và hơi bên trong rừng nên khó nhìn thấy từ trung tâm nghĩa trang do cây cối che khuất tầm nhìn.

Cho dù cố gắng cướp, thực hiện một nghi lễ đáng ngờ hay thậm chí trong đêm, không ai có thể nhận thấy bất kỳ hoạt động kỳ lạ nào trong khu vực hẻo lánh này.

Ellen phủi tuyết trên bia mộ, kiểm tra tên của những ngôi mộ bị nghi ngờ là mục tiêu, rồi quay sang Heinrich.

"Heinrich, làm tan tuyết đi."

"Hiểu rồi."

Cho đến bây giờ, họ đã kiềm chế không sử dụng khả năng của mình để tránh thu hút sự chú ý, nhưng nơi này bị khuất khỏi tầm nhìn và không có du khách nào ở gần đó.

Hơn nữa, tại thời điểm này, sẽ không có vấn đề gì nếu ai đó nhìn thấy.

*Woosh!

Ngọn lửa do Heinrich triệu hồi tỏa nhiệt, nhanh chóng làm tan chảy lớp tuyết dày.

Ellen, Louise và Ludwig đều có thể cảm nhận được sức nóng thiêu đốt từ ngọn lửa trên mặt họ.

Một lúc sau, tuyết đã tan, để lộ bãi đất trống của nghĩa trang.

Cỏ khô héo và ngả màu nâu từ mùa đông, nằm rũ rượi và ướt sũng trong tuyết tan.

—5 ngôi mộ.

Mặt đất bằng phẳng phía sau bia mộ.

Một vụ cướp có chủ đích sẽ liên quan đến việc đào đất lên.

Ellen sờ thấy lớp cỏ bằng phẳng của những ngôi mộ nơi xảy ra vụ cướp, và ngay sau đó, sau khi nắm lấy mặt đất vài lần, cô đã xé một mẫu cỏ trên mặt đất.

"Ah, Ellen...!"

Ludwig bị sốc khi thấy chính tay Ellen làm ô uế ngôi mộ, nhưng cô lắc đầu.

"Có phải là tôi đã làm gì nhiều đâu. Nó đã thành ra thế này rồi."

Cỏ về cơ bản được đan xen ở gốc. Ngay cả trong mùa đông, nếu rễ của cỏ bị cắt đứt, chúng sẽ không kết nối lại với nhau.

Vì vậy, Ellen chỉ đơn giản là nhổ một phần cỏ đã bị cắt rời, cùng với một đồng đất.

"Có vẻ như những người chăm sóc đã hoàn thành công việc của họ khá kỹ lưỡng. Họ có thể bỏ qua nó."

Tất nhiên, sau khi phát hiện ra cảnh tượng này, họ phải san phẳng mặt đất và làm cho nó trông bớt khả nghi hơn. Trong nháy mắt, nó dường như không có bất kỳ vấn đề.

Nếu không phải có một người chăm sóc đặc biệt tinh mắt, có lẽ họ đã đi ngang qua mà không để ý.

Trước lời của Ellen, Louise chậm rãi gật đầu.

"Du khách có thể cũng đã phát hiện ra nó. Nếu đó là mộ của một thành viên trong gia đình hoặc bạn bè, họ sẽ tìm kiếm kỹ hơn."

"Tôi hiểu rồi."

Mặc dù người chăm sóc chính nói rằng nó đã thu hút sự chú ý của những người chăm sóc, nhưng cũng có khả năng cao là một trong những vị khách đã phát hiện ra nó và báo cáo với văn phòng quản lý.

Lý do họ không đề cập đến phát hiện của vị khách là người chăm sóc trưởng có thể đã nói dối, vì sợ phản ứng dữ dội. Và đối với Ellen, mức độ nói dối đó có thể tha thứ được.

Những người đến thăm hoặc những người chăm sóc đã chú ý đến đồng đất và cỏ không tự nhiên trên mộ. Sau đó, họ nghi ngờ một vụ cướp mộ đã cố gắng.

Và khung cảnh đã được những người chăm sóc khôi phục lại, khiến nó trông bình thường trở lại.

Ellen cẩn thận xem xét mặt đất và có thể thấy hình dạng của những đồng đất không tự nhiên trên các ngôi mộ.

Cô đã nhìn thấy nó bằng chính đôi mắt của mình.

Cô đến để xem nó.

Và Ellen không ở đây chỉ để ngắm cỏ.

"Ellen..."

Ludwig lẩm bẩm một cách trống rỗng.

"Có ổn không khi làm điều này...?"

Heinrich cũng ngây người lẩm bẩm.

Đến giờ, họ có thể đoán được Ellen sẽ làm gì mà không cần cô ấy nói ra.

"Không thể khác được."

Năng lượng ma thuật màu xanh bao trùm lấy tay của Ellen.

Chỉ có một việc phải làm nếu cô muốn biết chuyện gì đã xảy ra ở đây.

Để kiểm chứng bằng chính mắt mình.

*Thunk!

Ellen đào đất bằng tay không.

Để kiểm tra ngôi mộ.

Ellen bắt đầu khai quật ngôi mộ.

Lý do Ellen kiên quyết từ chối lời đề nghị đi cùng họ của giám đốc là vì có lý do chính đáng.

Và trong khi họ không nói rõ ràng những gì họ phải làm, mọi người đều biết rằng họ phải làm điều này.

Mặc dù họ biết đã có một vụ trộm mộ cố ý, nhưng văn phòng quản lý không thể tự mình đào mộ để kiểm tra – điều đó thật điên rồ.

Tuy nhiên, Ellen đã nghĩ đến một khả năng khác, đó là lý do tại sao cô phải tự mình làm điều đó.

Không cần ai giúp đỡ những gì Ellen đang làm.

Ludwig không thể đứng yên và cố gắng giúp một tay, nhưng Ellen bảo anh tránh ra, nói rằng điều đó sẽ cản trở cô.

Nhiệm vụ được thực hiện mà không cần xẻng và chỉ sử dụng tay không, không mất nhiều thời gian.

Cô là một siêu nhân có toàn bộ cơ thể giống như một vũ khí chết người, đã đạt đến đẳng cấp Master Class. Vì vậy, khi Ellen bắt đầu đào bới bằng cả cơ thể, cô nhanh chóng xuyên qua lớp đất đóng băng và đào một cái hố sâu.

"Có thi thể."

Từ bên dưới cái hố, Ellen, người phủ đầy bụi đất, lên tiếng.

Chắc chắn, có một thi thể. Đôi mắt của Ellen mở to khi cuối cùng cô cũng phát hiện ra phần còn lại của một xác chết dưới đáy hố.

Và phía trên cái hố đó, Ludwig, Heinrich và Louise nhìn chăm chăm vào khung cảnh với vẻ mặt cứng đờ.

Tất cả họ đều đã trải qua cái chết dưới mọi hình thức khủng khiếp của nó và đã nhìn thấy phần lớn xác chết đó.

Họ cảm thấy tội lỗi, nhưng họ không còn sợ hãi hay ghê tởm khi chỉ nhìn thấy một xác chết.

Nếu đây là nghĩa trang dưới lòng đất của các Thánh Hiệp Sĩ, thì sẽ không có xác chết.

Tuy nhiên, xác chết vẫn còn.

"Đợi đã, vậy... điều đó có nghĩa là... điều này không liên quan gì đến Undead sao?"

Như Heinrich đã chỉ ra, nếu nghĩa trang này không có mối liên hệ nào với Undead, thì những lời của người chăm sóc là đúng.

Ai đó đã cố gắng trộm ngôi mộ và thất bại.

Trong trường hợp đó, Ellen chỉ đơn thuần là mạo phạm một ngôi mộ vô tội.

Cô chỉ xúc phạm đến cái chết của một người lẽ ra được phép yên nghỉ.

"Không, đấy không phải nó."

Tuy nhiên, Ellen lắc đầu.

Từ trái đất bị xáo trộn, cô nhặt một mảnh vỡ.

"Một mảnh quan tài?"

Louise lăm bắm, nhìn vào thứ mà Ellen đã nhặt được.

"...Vâng, có vẻ như vậy."

Chiếc quan tài chôn cất đã bị phá vỡ.

Đó không phải là điều có thể được thực hiện từ bên ngoài.
"Nếu là Undead, chúng đã bò lên khỏi mặt đất trong khi phá quan tài, và nếu là những kẻ trộm mộ, chúng đã đào ít nhất đến mức này."

Sẽ hợp lý nếu Undead đã phá vỡ quan tài trong khi bò lên khỏi mặt đất.

Tuy nhiên, những kẻ trộm mộ chủ yếu nhằm vào các đồ tùy táng bên trong ngôi mộ.

Đã đào đất để lộ quan tài, chúng sẽ không cần ồn ào đập phá khi có thể lặng lẽ lấy đồ tùy táng.

Vì những kẻ trộm mộ sẽ không cố ý gây náo loạn bằng cách phá quan tài, nên chắc hẳn Undead đã phá quan tài khi bò ra ngoài.

"...Cái xác này là gì vậy?"

Nhưng nếu Undead đã tự mình phá vỡ quan tài, thì việc xác chết đáng lẽ đã trở thành Undead vẫn ở nguyên như vậy là vô nghĩa.

Trong Lăng mộ dưới lòng đất của các Thánh Hiệp Sĩ, thủ phạm đã để nguyên hiện trường, nhưng trong trường hợp này, chúng đã che giấu hiện trường và thậm chí chôn xác chết trở lại lòng đất mà không lấy lại được.

Rõ ràng là chúng đã làm một việc mà những kẻ trộm mộ không nên làm, vì vậy đó không phải việc của chúng.

Nhưng nếu đó là công việc của một người có ý nghĩ về Undead, thì chúng đã không mang theo Undead.

"Có thể nào là xác chết của ai đó... hay đại loại thế không?"

Trước câu hỏi của Ludwig, Ellen nhú mày.

"Tôi không biết. Nhưng ngay cả khi là trường hợp đó, tôi không thể nghĩ ra lý do tại sao chúng lại làm điều này. Nếu chúng tạo ra một Undead và đặt một xác chết khác vào đó, chúng nên làm điều tương tự trong Lăng mộ dưới lòng đất của các Thánh Hiệp Sĩ. Nhưng tại sao chúng lại làm điều đó ở đây mà không phải ở đó?"

Thật kỳ lạ khi xem xét khả năng chúng đã biến xác chết được chôn cất thành một Undead, mang nó đi và sau đó đặt một xác chết khác trở lại ngôi mộ. Đó là một hành động vô cùng tốn công sức và vô nghĩa.

Sẽ không có nhiều người như Ellen, người thực sự đào đất để xác nhận cái xác.

Và thời điểm họ cố gắng xác nhận điều đó, họ sẽ phải xem xét khả năng hài cốt được chôn cất đã bị đánh tráo.

Do đó, hồi sinh một Undead và đặt một xác chết khác trong ngôi mộ sẽ là một sự nguy trang vô giá trị và vô nghĩa.

Thật kỳ lạ nếu đó là công việc của cùng một thủ phạm.

Trong Lăng mộ dưới lòng đất của các Thánh Hiệp Sĩ, chúng không quan tâm đến việc che giấu hành động của mình, nhưng chúng đã làm như vậy ở địa điểm này.

Chúng không lấy Undead hoặc đánh tráo xác chết.

"Nhưng... có gì đó rất lạ."

Heinrich bày tỏ sự nghi ngờ của mình.

"Nó là gì?"

"Người này năm nay an táng... Nhưng mà thối rữa nhanh như vậy sao?"

"...?"

Chỉ khi đó Ellen mới nhìn kỹ hơn.

Trước câu hỏi của Heinrich, Louise cuối cùng cũng liếc nhìn bia mộ.

"Gordon Shick, một Hiệp sĩ cấp cao của Alskien. Vào tháng 10 năm nay... làm thế nào mà..."

Bây giờ đã là ngày 12.

"Vậy là mới 2 tháng?"

"Đúng vậy."

Trước tiếng thở dài của Louise, Ellen nhú mào khi đứng trong hố.

Xác chết trước mặt cô có hốc mắt rỗng tuếch.

Tháng 10 là lúc thời tiết bắt đầu lạnh hơn.

Ellen không có kiến thức chi tiết về tốc độ phân hủy, nhưng trước mặt cô, cái xác được chôn đã trải qua quá trình phân hủy đáng kể.

Vẫn còn một ít thịt và cơ, nhưng dường như điều đó quá xa vời đối với một xác chết đã được chôn cất sau cái lạnh giá.

"Có vẻ như nó thực sự là một xác chết khác."

"Tôi hiểu rồi..."

Trước lời nói của Louise, Ellen chán nản gật đầu.

Cô nghĩ rằng không có lý do gì để thực hiện hành động tráo đổi xác chết vô nghĩa, nhưng xác chết thực sự đã bị tráo đổi.

Vì vậy, rõ ràng đó không phải là công việc của những kẻ trộm mộ.

Ludwig lẩm bầm, chết lặng.

"Tại sao trên thế giới này lại... có một người nào đó sẽ làm điều thế này...?"

Chúng đã lấy Undead.

Nhưng lần này, sau khi lấy Undead, chúng để lại một xác chết khác ở vị trí của nó.

Điều gì có thể là lý do để làm một điều như vậy?

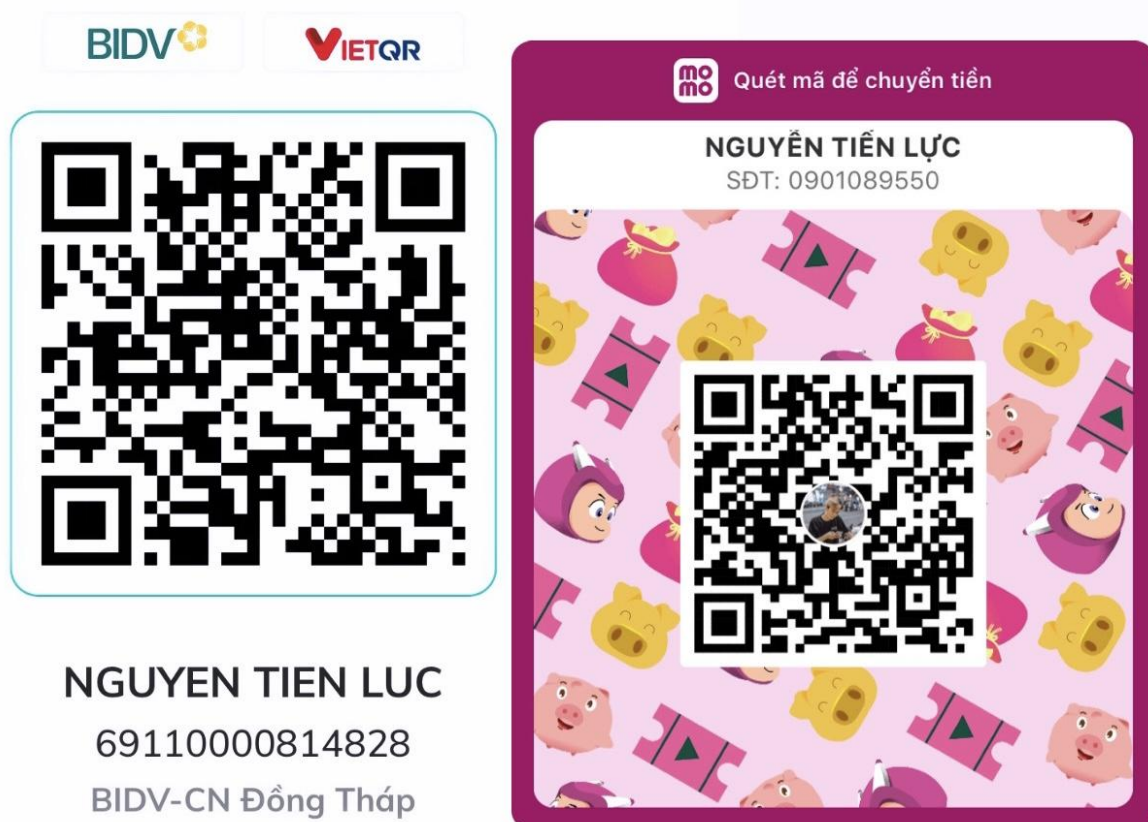
Không thể đưa ra bất kỳ khả năng nào khác, Ellen và những người khác chỉ có thể cho rằng thủ phạm đã thực hiện một hành động kinh tởm vô nghĩa.

"Chúng ta cũng sẽ phải đào tất cả những ngôi mộ khác."

Cuối cùng, Ellen không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tiến hành công việc khai quật mộ thêm vài lần nữa.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading